

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

95

W E T van 27 februari 1974, houdende regelen ten aanzien van investeringen in bepaalde delen van het land (Wet selectieve investeringsregeling).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is om, ter vermindering van de bezwaren van een toenemende concentratie van activiteiten en bevolking in bepaalde delen en met name in het westen van het land en in het belang van een evenwichtige ontwikkeling van de economische structuur en de arbeidsmarkt in dat gebied, regelen te stellen ten einde investeringen in die delen van het land af te remmen en dat zulks mede kan bijdragen tot een betere spreiding van investeringen over het gehele land;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

bouwen, gebouw en bouwvergunning: hetgeen daaronder wordt verstaan voor de toepassing van de Woningwet (Stb. 1964, 222);

bedrijfsmiddelen: zaken, welke bestemd zijn om voor de uitoefening van een bedrijf te worden gebruikt, met uitzondering van:

- a. gebouwen;
- b. grond;
- c. grond-, water- en wegenbouwkundige werken;
- d. erfafscheidingen;
- e. transportleidingen, welke niet bestemd zijn voor transport binnen eenzelfde complex;
- f. apparatuur en leidingen ten behoeve van de communicatie;

installatie: een bedrijfsmiddel, dat direct of indirect met de grond verbonden is en zich niet in een gebouw bevindt;

bouwen van een installatie: het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een installatie met uitzondering van werkzaamheden behorende tot het gewone onderhoud;

Onze Minister: Onze Minister van Economische Zaken.

2. Gebouwen, installaties en andere werken, welke in elkaars nabijheid liggen en tot een organisatorische eenheid behoren, worden geacht een complex te vormen.

Artikel 2. 1. Deze wet geldt uitsluitend ten aanzien van gebouwen en installaties, geheel of in hoofdzaak gelegen in:

- a. de provincie Zuid-Holland met uitzondering van de gemeenten Goedereede, Dirksland, Middelharnis en Oostflakkee;
- b. de provincie Utrecht;
- c. het gedeelte van de provincie Noord-Holland gevormd door de gemeenten Schoorl, Warmenhuizen, Bergen, Egmond

aan Zee, Egmond-Binnen, Heiloo, Schermer, Beemster en Zeevang en het gebied ten zuiden van die gemeenten.

2. Het in het eerste lid aangewezen gebied kan bij algemene maatregel van bestuur worden uitgebreid met:

a. het gedeelte van de provincie Zuid-Holland gevormd door de gemeenten Goedereede, Dirksland, Middelharnis en Oostflakkee,

b. het gedeelte van de provincie Zeeland gevormd door de gemeenten Westerschouwen, Middenschouwen, Brouwershaven, Zierikzee, Duiveland en Bruinisse, en

c. het gedeelte van de provincie Gelderland gelegen ten noorden van de Nederrijn en ten westen van de IJssel,

dan wel met een bij die maatregel aangewezen gedeelte van deze gebieden.

3. Deze wet geldt niet ten aanzien van gebouwen en gedeelten van gebouwen, welke naar aard en inrichting woningen zijn en bestemd om als zodanig te worden gebruikt.

§ 2. Selectieve investeringsheffing

Artikel 3. 1. Onder de naam „selectieve investeringsheffing” is een heffing verschuldigd ter zake van:

- a. het verkrijgen van een bouwvergunning tot het bouwen van een gebouw;
- b. het bouwen van een installatie.

2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van:

a. gebouwen, welke geheel of nagenoeg geheel voor de openbare dienst worden gebruikt door provincies, gemeenten, waterschappen, veenschappen, veenpolders, openbare lichamen gevormd ingevolge de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1950, K 120) of het openbaar lichaam Rijnmond;

b. gebouwen, welke geheel of nagenoeg geheel voor de openbare dienst en ter vervulling van een tot een bepaald deel van het land beperkte taak worden gebruikt door een of meer organen of diensten van de centrale overheid;

c. gebouwen, welke geheel of nagenoeg geheel worden gebruikt voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningsamenkomsten, en de daarbij behorende bijgebouwen en torens;

d. gebouwen en installaties, welke geheel of nagenoeg geheel worden gebruikt ten dienste van de bodemcultuur in de vorm van akkerbouw, weidebouw, veehouderij, pluimveehouderij, fruitteelt, tuinbouw – daaronder begrepen het kweken van bomen, bloemen en bloembollen – of teelt van griendhout, dan wel in enige andere vorm, voor het veilen van voortbrengselen van die vormen van bodemcultuur, welke in het bij of krachtens artikel 2 aangewezen gebied zijn voortgebracht, of voor het houden van veemarkten;

e. gebouwen en installaties, welke geheel of nagenoeg geheel worden gebruikt ten behoeve van een spoor- of tramwagedienst of een autobusdienst;

f. gebouwen, welke geheel of nagenoeg geheel worden gebruikt voor de uitoefening van het hotelbedrijf, het restaurantbedrijf of het cafébedrijf, dan wel voor het anderszins verstrekken van maaltijden, spijzen of dranken voor verbruik ter plaatse.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan, zo nodig onder het stellen van voorwaarden, worden bepaald, dat het eerste lid niet geldt ten aanzien van gebouwen en installaties, behorende tot bij die maatregel aangewezen categorieën van gebouwen en installaties, welke in het algemeen hoofdzakelijk worden gebruikt rechtstreeks ten behoeve van in de betrokken

gemeente of in de omliggende gemeenten woonachtige particulieren.

4. Het eerste lid geldt, onder zo nodig bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden, niet ten aanzien van een gebouw of een installatie, waarvan door of vanwege Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Economische Zaken schriftelijk is verklaard, onder vermelding van het bedrag van de aanschaffings- of voortbrengingskosten, dat dat gebouw of die installatie geheel of nagenoeg geheel wordt gebruikt ter voorkoming of beperking van water-, bodem- of luchtverontreiniging of van geluids-, licht- of trillingshinder.

5. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van gebouwen en installaties, welke worden gebouwd in een gebied, dat begrepen is in een reconstructie- of saneringsplan en dat door Onze Ministers van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en van Economische Zaken is aangewezen. Bij de aanwijzing wordt bepaald, voor welk tijdvak zij geldt; dit tijdvak kan worden verlengd.

6. Het eerste lid geldt, onder zo nodig bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden, voorts niet, indien en voor zover het bouwen van een gebouw of een installatie dient ter vervanging van een in dezelfde gemeente dan wel een aangrenzende of een door Onze Ministers van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en van Economische Zaken daarmede gelijkgestelde gemeente gelegen gebouw of installatie of een gedeelte daarvan, welk gebouw, welke installatie of welk gedeelte daarvan:

a. verloren is gegaan anders dan door onteigening, dan wel

b. blijkt een verklaring van Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening overeenkomstig een reconstructie- of saneringsplan dan wel in het kader van daarmede naar zijn oordeel gelijk te stellen activiteiten is of wordt afgebroken of verlaten,

mits dat bouwen een aanvang heeft genomen uiterlijk in het vierde kalenderjaar volgende op dat, waarin het verlies is ontstaan, dan wel met de afbraak of met het verlaten een aanvang is gemaakt.

7. Het eerste lid geldt mede niet ten aanzien van gebouwen en installaties, die hoofdzakelijk zijn samengesteld uit gedeelten, ten aanzien waarvan dat lid, indien het afzonderlijke gebouwen of installaties zouden zijn, op grond van artikel 2, derde lid, of het tweede, derde, vierde of zesde lid van het onderhavige artikel niet zou gelden.

Artikel 4. 1. In het in artikel 3, eerste lid, onder a, bedoelde geval is de heffing verschuldigd door degene aan wie de bouwvergunning is verleend.

2. De heffing wordt verschuldigd op het tijdstip, waarop de bouwvergunning wordt verleend.

Artikel 5. 1. In het in artikel 3, eerste lid, onder a, bedoelde geval bedraagt de heffing 25 procent van de geschatte aanschaffingskosten of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, van de geschatte voortbrengingskosten van hetgeen wordt gebouwd.

2. Het in het eerste lid genoemde percentage kan bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd. Daarbij kunnen verschillende percentages worden vastgesteld naar gelang van het gebied, waar wordt gebouwd, of naar gelang van de aard of de bestemming van het gebouw. Voorts kan daarbij bepaald worden, dat in gevallen, waarin voor gebouwen in verband met hun aard of bestemming een lager percentage wordt vastgesteld dan het percentage dat voor andere gebouwen geldt, laatstbedoeld percentage geldt, indien aan een of meer daarbij gestelde voorwaarden niet wordt voldaan.

3. Bij wijziging van het in het eerste lid bedoelde percentage wordt de heffing ter zake van het verkrijgen van een bouwvergunning berekend volgens het percentage, dat gold op het tijdstip, waarop die bouwvergunning werd aangevraagd, indien dat percentage lager is dan het percentage, dat geldt op het tijdstip, waarop de heffing verschuldigd wordt.

4. Tot de aanschaffings- of voortbrengingskosten wordt niet gerekend de daarin begrepen omzetbelasting, alsmede de selectieve investeringsheffing.

Artikel 6. 1. De in artikel 5, eerste lid, bedoelde kosten worden slechts in aanmerking genomen, voor zover zij f 250 000 te boven gaan en een veelvoud vormen van f 10 000.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan in plaats van het bedrag van f 250 000 een hoger bedrag worden vastgesteld.

3. Indien in een zelfde kalenderjaar heffingen verschuldigd worden, welke betrekking hebben op twee of meer tot één complex behorende gebouwen, geldt het eerste lid ten aanzien van die gebouwen te zamen, met dien verstande, dat de niet in aanmerking genomen bedragen naar evenredigheid van de geschatte aanschaffings- of voortbrengingskosten aan de verschillende gebouwen worden toegerekend.

Artikel 7. 1. Indien de werkelijke aanschaffings- of voortbrengingskosten hoger zijn dan de geschatte kosten, naar welke de heffing op grond van artikel 5 heeft plaatsgevonden, is een aanvullende heffing verschuldigd op het tijdstip, waarop het gebouwde wordt opgeleverd of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, in gebruik wordt genomen.

2. Deze aanvullende heffing is gelijk aan het verschil tussen het bedrag, dat ingevolge de voorgaande artikelen verschuldigd zou zijn, indien in plaats van de geschatte aanschaffings- of voortbrengingskosten het werkelijke bedrag daarvan in aanmerking zou zijn genomen, en het reeds geheven bedrag.

3. Indien het bedrag, dat ingevolge de voorgaande artikelen verschuldigd zou zijn, indien in plaats van de geschatte aanschaffings- of voortbrengingskosten het werkelijke bedrag daarvan in aanmerking zou zijn genomen, lager is dan het reeds geheven bedrag, ontstaat op het tijdstip, waarop het gebouwde wordt opgeleverd of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, in gebruik wordt genomen, recht op teruggaaf van het verschil.

Artikel 8. Indien het besluit, waarbij een bouwvergunning is verleend, door Ons wordt vernietigd of een bouwvergunning wordt ingetrokken, ontstaat op het tijdstip, waarop de vernietiging of de intrekking van kracht wordt, recht op teruggaaf van het ter zake van het verkrijgen van die bouwvergunning geheven bedrag.

Artikel 9. 1. In het in artikel 3, eerste lid, onder b, bedoelde geval is de heffing verschuldigd door degene, voor wiens rekening wordt gebouwd.

2. De heffing wordt verschuldigd op het tijdstip, waarop het gebouwde wordt opgeleverd of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, in gebruik wordt genomen.

Artikel 10. 1. In het in artikel 3, eerste lid, onder b, bedoelde geval bedraagt de heffing 3 procent van de aanschaffingskosten of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, van de voortbrengingskosten van het gebouwde.

2. Het in het eerste lid genoemde percentage kan bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd. Daarbij kunnen verschillende percentages worden vastgesteld naar gelang van het gebied, waar de installatie wordt gebouwd, of naar gelang van de aard of de bestemming van de installatie. Artikel 5, tweede lid, derde volzin, is van overeenkomstige toepassing.

3. Bij wijziging van het in het eerste lid bedoelde percentage wordt de heffing ter zake van het bouwen van een installatie berekend volgens het percentage, dat gold op het tijdstip, waarop met het samenhangend geheel van werkzaamheden, waarvan dat bouwen deel uitmaakt, op het terrein van het complex, waartoe die installatie behoort, een aanvang is gemaakt, indien dat percentage lager is dan het percentage, dat geldt op het tijdstip, waarop de heffing verschuldigd wordt, mits:

a. die heffing binnen drie jaren na eerstbedoeld tijdstip verschuldigd wordt en

b. van het bouwen van de installatie binnen een maand na een wijziging van het percentage opgave is gedaan met inachtneming van door Onze Minister van Financiën te stellen regelen.

4. Artikel 5, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11. 1. De in artikel 10, eerste lid, bedoelde kosten worden slechts in aanmerking genomen, voor zover zij f 2 000 000 te boven gaan en een veelvoud vormen van f 10 000.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan in plaats van het bedrag van f 2 000 000 een hoger bedrag worden vastgesteld.

3. Indien in een zelfde kalenderjaar heffingen verschuldigd worden, welke betrekking hebben op twee of meer tot één complex behorende installaties, geldt het eerste lid ten aanzien van die installaties te zamen, met dien verstande, dat de niet in aanmerking genomen bedragen naar evenredigheid van de aanschaffings- of voortbrengingskosten aan de verschillende installaties worden toegerekend.

Artikel 12. 1. In het in artikel 3, eerste lid, onder b, bedoelde geval wordt, indien voor het bouwen van een of meer installaties een vergunning als in artikel 17, eerste lid, bedoeld is verleend, op het tijdstip, waarop het besluit tot verlening van de vergunning van kracht wordt, een voorlopige heffing verschuldigd door degene, aan wie de vergunning is verleend.

2. Deze voorlopige heffing bedraagt het op grond van artikel 10, eerste of tweede lid, geldende percentage van de geschatte aanschaffingskosten of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, van de geschatte voortbrengingskosten van hetgeen wordt gebouwd.

3. De in het tweede lid bedoelde kosten worden slechts in aanmerking genomen, voor zover zij f 2 000 000 dan wel, indien met toepassing van artikel 11, tweede lid, een hoger bedrag is vastgesteld, dit bedrag te boven gaan en een veelvoud vormen van f 10 000, met dien verstande dat, indien de vergunning geldt voor het bouwen van meer dan één installatie, de niet in aanmerking genomen bedragen naar evenredigheid van de geschatte aanschaffings- of voortbrengingskosten aan de verschillende installaties worden toegerekend.

4. De geheven voorlopige heffing wordt verrekend met de heffing, welke op het in artikel 9, tweede lid, bedoelde tijdstip wordt verschuldigd. Bedraagt de geheven voorlopige heffing meer dan de op het in artikel 9, tweede lid, bedoelde tijdstip verschuldigde heffing, dan ontstaat op dat tijdstip recht op teruggaaf van het verschil.

5. Indien het besluit, waarbij een vergunning als bedoeld in artikel 17, eerste lid, is verleend voor het bouwen van een of meer installaties, door Ons wordt vernietigd of een zodanige vergunning wordt gewijzigd of ingetrokken, ontstaat op het tijdstip, waarop de vernietiging, de wijziging of de intrekking van kracht wordt, recht op teruggaaf van de voorlopige heffing, welke is geheven ter zake van het bouwen van een of meer installaties, dat ten gevolge van die vernietiging, wijziging of intrekking geen doorgang kan vinden.

Artikel 13. 1. De heffing en invordering van de selectieve investeringsheffing geschieden door de rijksbelastingdienst.

2. Onverminderd het overigens bij of krachtens deze wet bepaalde zijn bij de heffing en invordering van de selectieve investeringsheffing van overeenkomstige toepassing:

a. de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301) met uitzondering van artikel 63, als ware de selectieve investeringsheffing een rijksbelasting;

b. de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (*Stb.* 1956, 323);

c. de Wet van 22 mei 1845 (*Stb.* 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen als ware de selectieve investeringsheffing een directe belasting, een andere dan de grondbelasting.

3. De in een tijdvak verschuldigd geworden heffing moet op aangifte worden voldaan.

4. De naheffingsaanslagen zijn invorderbaar een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet.

5. Ingeval Onze Minister van Financiën regelen geeft als zijn bedoeld in artikel 19, tweede lid, tweede volzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, kan hij daarbij bepalen, dat, indien in een zelfde kalenderjaar heffingen verschuldigd worden, welke betrekking hebben op twee of meer tot één complex behorende gebouwen of installaties, voor de vaststelling van de voorlopige betalingen de bij of krachtens de artikelen 6 en 11 vastgestelde bedragen op de aanschaffings- of voortbrengingskosten in mindering worden gebracht naar volgorde van de tijdstippen, waarop de heffingen verschuldigd worden. Voor zover een voorlopige betaling niet of te laat geschiedt, zijn de artikelen 20, 21 en 22 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

Artikel 14. 1. Een verzoek om teruggaaf op grond van artikel 7, derde lid, 8 of 12, vierde of vijfde lid, geschiedt bij een aangifte, waarvan Onze Minister van Financiën het formulier vaststelt.

2. Deze aangifte moet worden ingediend binnen drie maanden na afloop van het kalenderjaar, waarin het recht op teruggaaf is ontstaan.

3. Op het verzoek om teruggaaf wordt beslist bij beschikking.

Artikel 15. Hoofdelijk aansprakelijk is:

a. voor de heffing, verschuldigd ter zake van het verkrijgen van een bouwvergunning: degene, voor wiens rekening wordt gebouwd;

b. voor de heffing, verschuldigd door een lichaam in de zin van artikel 2, eerste lid, onder c, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, dat geen rechtspersoonlijkheid bezit: ieder van de bestuurders;

c. voor de heffing, verschuldigd door een lichaam in de zin van artikel 2, eerste lid, onder c, van de onder b genoemde wet, dat is ontbonden of dat niet binnen het Rijk in Europa is gevestigd: ieder van de met de vereffening belaste personen onderscheidenlijk de personen, die het lichaam binnen het Rijk in Europa vertegenwoordigen, behoudens voor zover deze personen aantonen, dat de niet-voldoening niet aan hen is te wijten.

Artikel 16. 1. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën en met Onze bij algemene maatregel van bestuur aangewezen Ministers, in bijzondere gevallen op daartoe strekkend verzoek ontheffing verlenen van artikel 3, eerste lid.

2. Zodanige ontheffing kan onder beperkingen worden verleend. Aan een ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden. In dit geval wordt de ontheffing bij aangetekende brief aan de verzoeker medegedeeld.

3. Een ontheffing kan op verzoek van de houder worden gewijzigd of overgedragen.

4. Zij wordt ingetrokken, indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens of bescheiden zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

5. Wordt een ontheffing geweigerd of ingetrokken, dan wel een verzoek om wijziging of overdracht van een ontheffing afgewezen, dan wordt de beslissing onder opgaaf van redenen bij aangetekende brief aan de aanvrager of de houder van de ontheffing medegedeeld.

§ 3. Vergunningen

Artikel 17. 1. Het is verboden in het bij of krachtens artikel 2 aangewezen gebied zonder vergunning:

- a. gebouwen te bouwen, waarvoor een bouwvergunning is vereist;
- b. installaties te bouwen.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, zo nodig onder het stellen van voorschriften, categorieën van gebouwen of installaties, dan wel gebieden of gevallen worden aangewezen, waarvoor het in het eerste lid gestelde verbod niet geldt.

Artikel 18. 1. Een vergunning als in artikel 17, eerste lid, bedoeld wordt slechts geweigerd op grond van overwegingen, welke verband houden met de concentratie van activiteiten of bevolking in het bij of krachtens artikel 2 aangewezen gebied, dan wel met de economische structuur of de positie van de arbeidsmarkt in dat gebied.

2. Met inachtneming van deze overwegingen worden bij algemene maatregel van bestuur nadere bepalingen gegeven, krachtens welke een weigering als genoemd in het eerste lid geschiedt.

Artikel 19. Het in artikel 17, eerste lid, gestelde verbod geldt niet ten aanzien van:

a. het bouwen van gebouwen, welke geheel of nagenoeg geheel zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten, en de daarbij behorende bijgebouwen en torens;

b. het bouwen van gebouwen en installaties, welke zijn bestemd om hoofdzakelijk te worden gebruikt voor activiteiten, die bestaan uit het openbaren van gedachten of gevoelens door de drukpers of voor het verspreiden van door middel van de drukpers vastgelegde gedachten of gevoelens.

Artikel 20. 1. Het in artikel 17, eerste lid, gestelde verbod geldt voorts niet ten aanzien van het bouwen van gebouwen en installaties, indien in het kader van het samenhangend geheel van werkzaamheden, waarvan dat bouwen deel uitmaakt, de aanschaffingskosten of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, de voortbrengingskosten:

a. van het bouwen van gebouwen, waarop het in artikel 17, eerste lid, gestelde verbod zonder het onderhavige artikel van toepassing zou zijn, beoordeeld op het tijdstip van de aanvang van de werkzaamheden niet meer bedragen dan f 3 000 000, en

b. van het bouwen van installaties, waarop het in artikel 17, eerste lid, gestelde verbod zonder het onderhavige artikel van toepassing zou zijn, beoordeeld op het tijdstip van de aanvang van de werkzaamheden niet meer bedragen dan f 15 000 000.

2. Voor de toepassing van het eerste lid ten aanzien van het bouwen in het gebied van het openbaar lichaam Rijnmond geldt in plaats van het in dat lid onder a genoemde bedrag een bedrag van f 1 000 000 en in plaats van het in dat lid onder b genoemde bedrag een bedrag van f 5 000 000.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen hogere bedragen worden vastgesteld. Deze bedragen kunnen verschillen naar gelang van het gebied, waar de gebouwen en de installaties worden gebouwd, en naar gelang van de aard of bestemming van de gebouwen en installaties.

Artikel 21. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld betreffende de wijze, waarop de aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 17,

eerste lid, moet worden ingediend, en de gegevens, welke daarbij moeten worden verstrekt.

2. Onze Minister, dan wel het orgaan, dat op grond van artikel 22, tweede lid, op de aanvraag beslist, kan verdere gegevens van de aanvrager verlangen.

3. De aanvraag wordt geacht niet te zijn ingediend, zolang de krachtens het eerste lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt.

Artikel 22. 1. Op een aanvraag om een vergunning als in artikel 17, eerste lid, bedoeld wordt beslist door Onze Ministers van Economische Zaken en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, in overeenstemming met Onze bij algemene maatregel van bestuur aangewezen Ministers.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat in daarbij aangewezen gevallen op een aanvraag om een vergunning wordt beslist door een bij die maatregel aan te wijzen college van gedeputeerde staten, dan wel door het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam Rijnmond. Onze in het eerste lid genoemde Ministers kunnen, in overeenstemming met Onze krachtens dat lid aangewezen Ministers, regelen stellen of in afzonderlijke gevallen aanwijzingen geven, welke bij de uitoefening van de op grond van de voorgaande volzin verleende bevoegdheid in acht moeten worden genomen.

3. Op een aanvraag wordt niet beslist, behoudens in bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen, dan nadat de betrokken colleges van gedeputeerde staten en van burgemeester en wethouders, alsmede, indien de aanvraag betrekking heeft op het gebied van het openbaar lichaam Rijnmond, het dagelijks bestuur van dat openbaar lichaam gedurende twee maanden nadat de aanvraag is toegezonden in de gelegenheid zijn gesteld van hun gevoelens te doen blijken. Onze Minister, dan wel het orgaan, dat op grond van het tweede lid op de aanvraag beslist, kan bedoelde termijn eenmaal met ten hoogste twee maanden verlengen.

4. Op een aanvraag wordt beslist binnen vier maanden na de dag, waarop de aanvraag is ingediend. Onze Minister, dan wel het orgaan, dat op grond van het tweede lid op de aanvraag beslist, kan de beslissing eenmaal voor ten hoogste twee maanden verdagen. Een afschrift van het met redenen omklede besluit tot verdaging wordt aan de aanvrager toegezonden.

5. De in het vierde lid gestelde termijn wordt geschorst gedurende de tijd, dat krachtens artikel 21, tweede lid, verlangde gegevens niet zijn verstrekt.

Artikel 23. 1. Een vergunning als in artikel 17, eerste lid, bedoeld kan onder beperkingen worden verleend. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden, voor zover zodanige voorschriften niet bij of krachtens een andere wet zijn gesteld, dan wel krachtens een andere wet kunnen worden gesteld.

2. Ingeval het eerste lid toepassing vindt, wordt de vergunning bij aangetekende brief aan de aanvrager medegedeeld.

Artikel 24. 1. Wordt een vergunning als in artikel 17, eerste lid, bedoeld geweigerd, dan wordt de beslissing onder opgaaf van redenen bij aangetekende brief aan de aanvrager medegedeeld.

2. Een besluit tot verlening van een vergunning voor of mede voor het bouwen van een of meer installaties wordt eerst van kracht, nadat de houder schriftelijk aan Onze Minister, dan wel aan het orgaan, dat op grond van artikel 22, tweede lid, op de aanvraag heeft beslist, heeft medegedeeld, dat hij voornemens is een aanvang te maken met het uitvoeren van de handelingen, waarop die vergunning betrekking heeft.

Artikel 25. 1. Een vergunning als in artikel 17, eerste lid, bedoeld kan op verzoek van de houder worden gewijzigd, overgedragen of ingetrokken.

2. Een vergunning kan voorts worden ingetrokken, indien niet binnen twee jaren nadat het besluit tot verlening daarvan aan de aanvrager is medegedeeld een aanvang is gemaakt met het uitvoeren van de handelingen, waarop die vergunning betrekking heeft.

3. Een vergunning wordt ingetrokken, indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens of bescheiden zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

4. Ten aanzien van beslissingen krachtens het eerste, tweede of derde lid zijn de artikelen 16, vijfde lid, en 22, eerste, tweede en vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26. Indien een vergunning als bedoeld in artikel 17, eerste lid, wordt geweigerd of ingetrokken en de aanvrager ten gevolge daarvan met betrekking tot grond, welke hem op het tijdstip van het in werking treden van deze wet reeds in eigendom toebehoorde, schade lijdt, welke redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven, kent Onze Minister hem op zijn verzoek een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe.

§ 4. Melding

Artikel 27. 1. Het is verboden in het bij of krachtens artikel 2 aangewezen gebied, voor zover dat niet behoort tot het gebied van het openbaar lichaam Rijnmond, eerder een aanvang te maken met het bouwen van een gebouw of een installatie dan nadat een maand is verstreken, sinds van het voornemen van dat bouwen en, indien dat bouwen deel uitmaakt van een samenhangend geheel van werkzaamheden, van dat samenhangend geheel aan Onze Minister mededeling is gedaan.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, zo nodig onder het stellen van voorschriften, categorieën van gebouwen of installaties dan wel gevallen worden aangewezen, waarvoor het in het eerste lid gestelde verbod niet geldt.

3. Het eerste lid geldt voorts niet in gevallen, waarin ingevolge artikel 19 geen vergunning is vereist.

4. Onze Ministers van Economische Zaken en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening kunnen bepalen, dat een mededeling als in het eerste lid bedoeld tevens de door hen aangewezen gegevens dient te behelzen.

Artikel 28. 1. Het in artikel 27, eerste lid, gestelde verbod geldt slechts ten aanzien van het bouwen van gebouwen en installaties, indien:

a. in het kader van het samenhangend geheel van werkzaamheden, waarvan dat bouwen deel uitmaakt, de aanschaffingskosten of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, de voortbrengingskosten van het bouwen van gebouwen of installaties, beoordeeld op het tijdstip, waarop de in artikel 27, eerste lid, bedoelde mededeling wordt gedaan, meer bedragen dan f 1 000 000 onderscheidenlijk f 5 000 000, en

b. voor dat bouwen ingevolge artikel 20, eerste lid, geen vergunning is vereist.

2. Ten aanzien van de in het eerste lid, onder *a*, genoemde bedragen is artikel 20, derde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29. 1. Onze Ministers van Economische Zaken en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening kunnen binnen één maand na het ontvangen van een mededeling als in artikel 27, eerste lid, bedoeld verklaren, dat ten aanzien van het bouwen, waarop die mededeling betrekking heeft, artikel 17, eerste lid, van toepassing is.

2. Een verklaring als in het eerste lid bedoeld is met redenen omkleed en wordt bij aangetekende brief toegezonden aan degene, die de mededeling heeft gedaan.

3. Ingeval een verklaring als in het eerste lid bedoeld wordt gedaan, geldt in plaats van de in artikel 22, vierde lid, tweede volzin, genoemde termijn een termijn van een maand.

§ 5. Beroep

Artikel 30. 1. Tegen een beschikking, genomen krachtens artikel 22, 25 of 26 kan de aanvrager of de houder van de vergunning bij Ons beroep instellen.

2. Weigering op een aanvraag of een verzoek te beschikken wordt voor de toepassing van het eerste lid met een beschikking gelijkgesteld. Een zodanige weigering wordt geacht te hebben plaatsgehad, wanneer de beschikking niet binnen de in artikel 22, vierde lid, gestelde termijn is genomen.

Artikel 31. 1. Het beroep wordt ingesteld binnen dertig dagen na de dag, waarop de beschikking is verzonden of waarop ingevolge artikel 30, tweede lid, het nemen van een beschikking wordt geacht te zijn geweigerd.

2. Wanneer het beroep niet tijdig is ingesteld, blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien de betrokkene aantoont, dat hij het beroep zo spoedig heeft ingesteld als redelijkerwijs verlangd kon worden.

§ 6. Algemene bepalingen

Artikel 32. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 33. Na het in werking treden van een besluit krachtens artikel 2, tweede lid, 3, derde lid, 5, tweede lid, 6, tweede lid, 10, tweede lid, 11, tweede lid, of 18, tweede lid, wordt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee maanden, een voorstel van wet tot goedkeuring van dat besluit aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden. Indien het voorstel wordt ingetrokken of indien een van de Kamers der Staten-Generaal tot het niet-aannemen van het voorstel besluit, wordt het besluit zo spoedig mogelijk ingetrokken of wordt, indien het een besluit tot wijziging of intrekking betreft, zo spoedig mogelijk een besluit genomen, ertoe strekkende, dat de regeling, zoals die gold onmiddellijk vóór het in werking treden van het besluit tot wijziging of intrekking, wordt hersteld.

Artikel 34. 1. Onze Ministers van Economische Zaken en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening brengen jaarlijks aan de Staten-Generaal verslag uit over de werking van deze wet.

2. In dit verslag worden geen gegevens vermeld, waarvan bekendmaking naar het oordeel van Onze in het eerste lid genoemde Ministers redelijke zakenbelangen nodeloos zou schaden.

Artikel 35. De voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als in deze wet bedoeld wordt Ons gedaan door Onze Ministers van Economische Zaken en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, in overeenstemming met Onze bij algemene maatregel van bestuur aangewezen Ministers.

Artikel 36. Een beschikking, vastgesteld krachtens artikel 3, vijfde lid, 10, derde lid, onder *b*, 14, eerste lid, 27, vierde lid, 37, tweede lid, onder *c*, of 39, tweede lid, zomede een beschikking, waarbij regelen worden gesteld aan een op grond van artikel 22, tweede lid, aangewezen orgaan, wordt in de *Staatscourant* bekendgemaakt.

§ 7. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 37. 1. Artikel 3, eerste lid, onder *a*, geldt niet, indien de bouwvergunning ten minste vier maanden vóór het tijdstip van het in werking treden van deze wet is aangevraagd.

2. Artikel 3, eerste lid, onder *b*, geldt niet, indien:

a. het betreft het bouwen van een installatie, dat deel uitmaakt van een samenhangend geheel van werkzaamheden, waarmede op het tijdstip van het in werking treden van deze wet op het terrein van het complex, waartoe die installatie behoort, reeds een aanvang is gemaakt,

b. het gebouwde wordt opgeleverd of, indien het bouwen in eigen beheer geschiedt, in gebruik wordt genomen binnen drie jaren na het in werking treden van deze wet, en

c. van het bouwen van de betrokken installatie binnen een maand na het in werking treden van deze wet met inachtneming van door Onze Minister van Financiën te stellen regelen opgave is gedaan.

Artikel 38. De in artikel 37 vervatte overgangsregelingen zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het bouwen van een gebouw of installatie in een krachtens artikel 2, tweede lid, aangewezen gebied.

Artikel 39. 1. De in de artikelen 17, eerste lid, en 27, eerste lid, gestelde verboden gelden gedurende een maand na het in werking treden van deze wet niet ten aanzien van het bouwen, dat deel uitmaakt van een samenhangend geheel van werkzaamheden, waarmede op het tijdstip van het in werking treden van deze wet op het terrein van het complex, waartoe het betrokken gebouw of de betrokken installatie behoort, reeds een aanvang is gemaakt.

2. Het eerste lid blijft ook na het verstrijken van de daarin bedoelde termijn van kracht ten aanzien van het bouwen, waarvan binnen bedoelde termijn met inachtneming van door Onze Minister te stellen regelen opgave is gedaan.

Artikel 40. De in artikel 39 vervatte overgangsregelingen zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het bouwen van een gebouw of installatie in een krachtens artikel 2, tweede lid, aangewezen gebied.

Artikel 41. In artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten wordt aan het slot opgenomen:

„de Wet selectieve investeringsregeling, de artikelen 17, 23 en 27;”.

Artikel 42. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet selectieve investeringsregeling.

Artikel 43. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 27 februari 1974.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,

R. F. M. LUBBERS.

De Staatssecretaris van Financiën,

M. J. VAN ROOIJEN.

*De Minister van Volkshuisvesting
en Ruimtelijke Ordening,*

GRUIJTERS.

Uitgegeven de negentiende maart 1974.

De Minister van Justitie,

VAN AGT.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 1972, 12 045;

Bijl. Hand. II 72/73, 12 045;

Bijl. Hand. II 73/74, 12 045; Hand. II 73/74, bladz. 236-270, 288-312, 384-424, 436-457, 558-581, 585-590, 651-658, 828-830;

Bijl. Hand. I 73/74, 12 045 (25, 25a, 25b, 25c); Hand. I 73/74, bladz. 312-329, 334-357, 367.